

BoniOuderBulletin

JAARGANG 38 NUMMER 2 MAART 2017 EEN UITGAVE VAN DE OUDERRAAD

In dit nummer o.a.

> Thema: Later

> Docentencolumn

> Hoofdredacteur Stemmen: Merel Buizer

> Wat een vak: Michelle Rouwet

Revanche

Als beginnend docent kom je geregeld voor onverwachte situaties te staan.

Zo gaf ik midden jaren 80 les aan een vierde klas die je eufemistisch 'levendig' kon noemen. Vooral twee jongens, Bart en Simon, testten elke les opnieuw mijn veerkracht. Natuurlijk probeerde ik alles wat ik op de toenmalige IVLOS geleerd had: contact maken, vriendelijk blijven en tegelijkertijd grenzen stellen. Helaas had ik niet het idee dat mijn aanpak werkte.

Op een dag kregen mijn vierdeklassers de opdracht een opstel te schrijven tijdens de les. De meeste leerlingen waren na enige aanvangsperikelen geconcentreerd aan het werk, zelfs Bart en Simon. Aan het eind van de les nam ik de blaadjes in.

Thuisgekomen zette ik me aan het correctiewerk. Het opstel van Bart was ontzettend slordig geschreven. Ik had moeite de tekst te ontcijferen. Toen ik het blaadje omdraaide, slaakte ik een kreet. Van schrik liet ik het vallen. Op de achterkant van het blad zat een geplette langpootmug. Daaronder stond in hanenpoten: 'schaamluis'. Wat een brutaliteit! Ik was even uit het lood geslagen. Wat te doen? Naar de conrector stappen? De ouders inlichten? Straf geven?

's Avonds diende zich als vanzelf de perfecte oplossing aan in de vorm van een dikke tor in mijn kelder. Helaas voor dit insect werd het geofferd voor een hoger doel. Ik plakte het diepzwarte lijkje zorgvuldig op Barts blaadje en schreef eronder: 'holtor'.

De les erop gaf ik de opstellen terug. Nooit zal ik vergeten hoe Bart zijn blaadje verschrikt wegwierp bij de aanblik van de tor. Simon kreeg de slappe lach. Een onorthodoxe aanpak, maar ik heb nooit meer last van ze gehad.

Cilia Sturkenboom, docent Nederlands

Later

Toen ik in een donkerbruin verleden naar de middelbare school ging, was dat de school waar mijn zus al naartoe ging. Ik kan me niet herinneren dat het de bedoeling was dat ik in de zesde klas van de lagere school (voor de jongeren onder ons, zo heette dat toen) naar allerlei open dagen ging. Laat staan naar een open-lesmiddag. Als ik nu in de rubriek Boni-traditie over de open dag lees, vind ik dat achteraf gezien best een gemis. Hoe fijn is het om rond te kijken en sfeer te proeven op de school waar je heen gaat?

Wat ik me nog wel kan herinneren, is dat ik in het laatste jaar van de middelbare school een kort gesprekje met de conrector had over wat ik na de middelbare school wilde gaan doen. En dat ik een vragenlijst ingevuld heb over welke beroepen mij aanspraken. Hoe anders gaat dat nu. In '5 vragen aan' vertelt decaan Ad Migchielsen iets over hoe hij leerlingen begeleidt bij het komen tot een keuze. Om zich voor te bereiden op later, moeten ze allerlei testjes invullen, hebben ze gesprekken en worden ze doorlopend gestimuleerd (achter de voddens gezeten eigenlijk) om hogescholen en universiteiten te bezoeken.

Dat 'later' voor sommige leerlingen nog een ver-van-mijn-bedshow is, laat zich raden. Maar zeker niet voor allemaal. En ook ouders kunnen druk zijn met het 'later' van hun kind. Hoe school, ouders en leerlingen tegen 'later' aankijken belichten we op de themapagina's. En vergeet ook zeker niet 'Die van mij' hiernaast te lezen. Hoe herkenbaar. Zal dat later, als zij zelf moeder is, veel anders zijn?

Veel leesplezier (lees zeker ook de column van Cilia Sturkenboom, die is echt hilarisch).
Margot Bouwens
hoofdredacteur

www.foksuk.nl

THEMA-AVOND

Samen sterk voor sociale veiligheid!

Op woensdag 5 april om 20.00 uur organiseert de ouderraad een interactieve thema-avond voor ouders en docenten. Na een korte toelichting over de nieuwe wet Veiligheid op school en aandacht voor de zorgkaart, kunt u twee van de volgende workshops kiezen:

- In gesprek met je kind over de rol in de groep
- Gedachtekracht van tieners versterken om sociale veiligheid te vergroten
- Positieve bijdrage aan zelfbeeld en zelfvertrouwen van tieners
- Mediawijsheid en cyberpesten

De workshops worden gegeven door trainers van de stichting Omgaan met Pesten. We willen vooraf weten op hoeveel mensen we kunnen rekenen. Kunt u zich aanmelden via de Boni-site? Het belooft een leuke en interessante avond te worden. Graag tot dan!

De ouderraad

inhoud

Docentencolumn	2
Redactioneel	2
Die van mij...	3
..... Leven op het Boni: Merel Buizer	4
Vijf vragen aan: Ad Migchielsen, decaan en docent natuurkunde	5
.....Thema later: Leerlingen over later	6
School over later	8
Ouders over later	10
Boni-traditie: Open dag	11
Wat een vak: Michelle Rouwet	12
Hoekje: Kunst in de kelder.....	14
Uit de ouderraad	15
Colofon	15

Ouders vertellen anoniem over hun Boni-kind.

'Later'

'Papa? Later wil ik danseres worden.' Ze zat net in groep 1 van de basisschool en kwam terug van kleuterdanses. Als je zo klein bent, heb je nog een heleboel 'later'. Het was tot dat moment nog niet strak begrensd, en je kon je als vader van alles bij dat 'later' voorstellen. Het begrip 'later' kreeg met de stellige mededeling dat ze danseres wilde worden voor het eerst inhoud.

Wat ouder werd ze dol op dieren. Geen straatkat ontsnapte aan haar aandacht. Alle hondjes uit de buurt kenden haar. En zoals dat gaat met meisjes van die leeftijd, ze moest en zou op paardrijles. Nog geen vijf lessen verder kwam de mededeling: 'Papa, we hebben net met zijn vieren een goed idee gekregen. We gaan later zelf een manege beginnen!'

De beroepsoriëntatie in groep 8 zorgde voor de volgende omwenteling: 'Wat ik later voor werk wil doen? Ik weet het niet, in ieder geval iets met mensen.'

En nu zit ze op de middelbare school. Het lijkt wel of ze voor 100% in het 'nu' leeft, een zeer veeleisend nu. De betekenis van het woord 'later', als het al in onze gesprekken voorkomt, is totaal veranderd. Het is veranderd van 'later als ik groot ben', naar 'ik zet mijn wekker 10 minuten later'. En 'nu al naar bed? Al mijn vriendinnen mogen later.'

Later lijkt een stopwoord geworden en het antwoord op al mijn vragen: 'Wanneer ga je met dat boek voor je leeslijst beginnen?' 'Later.'

'Hoe laat zal ik je ophalen van dat feest, 11 uur?' 'Later!!'

Zelfs het gedag zeggen, als ze 's ochtends naar school gaat, is ermee besmet. Jarenlang klonk er een vrolijk 'doei.' Sinds vorige week is dat veranderd. Na mijn 'dag lieffie' was het antwoord: 'Later!'

Merel Buizer, hoofdredacteur Stemmen

Wie weet ligt leerlingenkrant *Stemmen* bij u wel naast de BOB te pronken op de salontafel, maar de kans is ook aanwezig dat u het hele blad nog nooit heeft gezien. En dat is jammer! Wij stellen graag onze schoolkrantcollega's aan u voor.

Een donderdagmiddag in lokaal 123. Tijdens de tweede pauze komen zo'n vijftien leerlingen samen voor de wekelijkse redactievergadering van *Stemmen*. Ze zitten op de tafels, lachen hard en zijn met hun smartphones bezig. Dan begint hoofdredacteur Merel Buizer de vergadering, begeleid door docenten Nederlands Godfried Hüttenberger en Coen van Basten. Van chaos naar creativiteit.

Iedereen is welkom

'Om bij *Stemmen* te zitten, moet je wel persoonlijkheid hebben,' lacht Merel. De 4-vwo'er zit zelf een jaar of drie bij de schoolkrant, die vier keer per jaar verschijnt. Samen met Frans van Oostveen is ze hoofdredacteur en houdt ze iedereen in het gareel. 'Ik zit altijd de vergadering voor.

Met z'n allen bepalen we het thema, vullen we de rubrieken in en verzinnen we verder wat er in het blad komt. Het moet een mix zijn van

serieuze stukken en grappige dingen. Iedere leerling is van harte welkom om bij de redactie te komen. Je mag schrijven, fotograferen, tekenen of lay-outen. Wat jij leuk vindt.' Zo gaat het al jaren weet docent Godfried, want hij begeleidt de redactie nu een jaar of achttien. 'Nog kort als je bedenkt dat het blad voor het eerst verscheen in 1929', relativeert de eindredacteur. 'Ik geniet ervan hoe de leerlingen er iedere keer weer in slagen om een leuk nummer uit te brengen. En als docent moet je toch ook een beetje de puber in jezelf koesteren, vind je niet?'

Om bij *Stemmen* te zitten, moet je wel persoonlijkheid hebben

Censuur

Geen enkele schoolkrant is helemaal vrij om te doen wat ie wil. Ook bij *Stemmen* wordt meegekeken. In de eerste plaats door eindredacteuren Godfried en Coen, daarnaast door de schoolleiding. Merel: 'In principe wordt

elke bijdrage in *Stemmen* geplaatst. Het voelt niet goed om een stuk af te keuren, want iemand heeft daar zijn best voor gedaan.' Godfried herinnert zich nog wel een paar nummers met censuur. 'De Bulgarenstrip kon bijvoorbeeld niet door de beugel. Daar moesten stickers overheen met de tekst dat het ironisch bedoeld was. De schoolleiding vond dat we Bulgaren op een verkeerde manier portretteerden. Het mag niet kwetsend zijn. Ik vond het persoonlijk wel meevallen.'

Later

Aan *Stemmen* hebben door de jaren heen de nodige beroemde mensen gewerkt, zoals de schrijver C.C.S. Crone. Merel heeft geen ambities in die richting. 'Het is niet zo dat ik journalist of schrijver wil worden, ik vind het gewoon leuk om te doen. Dat geldt voor de meesten in de redactie. 'Zolang ik het leuk vind, blijf ik het doen.' Benieuwd hoe Merel en de redactie het ervan afbrengen? De meest recente *Stemmen* kwam eind februari uit en is vrij te verkrijgen in de grote hal.

Godfried Hüttenberger, Jolijn Boesen en Merel Buizer

TEKST Annelies Kant BEELD Dinan Tewarie

De 5
Vijf vragen aan...

Ad Migchielsen, decaan docent natuurkunde

1 Wat is de eerste vraag die u als decaan aan leerlingen stelt over de vervolgstudie?

'Meestal is die eerste vraag erop gericht helder te krijgen wat de vraag van de leerling aan mij is. Voor alles is het belangrijk dat leerlingen zichzelf goed leren kennen. Bij de start van de Oriëntatie op Studie en Beroep is er aandacht voor hun interesses en talenten en voor wat ze verder belangrijk vinden in het leven. Vanuit dat inzicht kijken ze naar wat er concreet aan vervolgopleidingen te kiezen valt.'

2 Wat kunnen leerlingen het beste doen, als zij zich oriënteren op later?

'Het is vooral belangrijk om eropuit te gaan. Ga naar open dagen, volg meeloopdagen! Ook als het om studies gaat die je maar een beetje boeien. Zo'n bezoek levert altijd wat op, zoals een beter beeld van het hbo. Ook is er een kans dat je tegen een interessante studie aanloopt, die je nog niet eerder had gezien. Een baantje kan helpen te ervaren wat het betekent om betaald werk te hebben. Maar laat het niet te belangrijk worden!'

3 Hoe heeft u zichzelf op de middelbare school voorbereid op later?

'De voorbereiding op een studie stelde toen niet veel voor. Ik kwam pas in de zesde klas een decaan tegen. Die legde onder meer uit hoe je je aanmeldt bij de universiteit. In de vierde hebben we tijdens een wiskundeles met de docent, die ook onze mentor was, over onze toekomstplannen gesproken. Toen ik voorzichtig opperde dat ik misschien docent wiskunde wilde worden, reageerde hij: 'Niet doen, jongen. Je kunt veel meer!' Het meeste had ik nog aan mijn leraar natuurkunde. Die werkte ook op de universiteit en leidde ons een keer na schooltijd op de Uithof rond. Ik was goed in B-vakken, maar de laatste twee jaar lag mijn echte passie bij literatuur. Toen ik mijn leraar Nederlands vroeg wat hij ervan vond als ik voor Nederlands zou gaan, riep hij: 'Migchielsen, ga toch een B-vak studeren!'.'

4 Dus koos u natuurkunde?

'Ja, het werd natuurkunde. Daar heb ik nooit spijt van gehad. Na ongeveer een jaar wist ik wel dat een leven als 'echte' natuurkundige niets voor mij was. Tijdens mijn studie zocht het Boni iemand voor 8 uur wiskunde per week. Ik had mij daar net voor gekwalificeerd. Het werd voor mij een topjaar: ik vond lesgeven fantastisch. Later werd ik hier docent natuurkunde en daar bleef het niet bij. Na een aantal jaar startte ik toneelgroep Tablo. Zo kon ik toch wat van mijn passie voor literatuur kwijt. Toen er een decanaat-positie vrijkwam, leek me dat een geweldige manier om ook wat aan persoonlijke begeleiding en organisatie van het onderwijs te doen. Die combinatie maakt het werken op het Boni voor mij interessant en inspirerend.'

5 Welke tips heeft u voor ouders die hun kinderen willen helpen met hun studiekeuze?

'Het gaat erom een goede balans te vinden tussen verantwoordelijkheid geven en sturen. Dat is makkelijker gezegd, dan gedaan. Vaak werkt het het beste als het zonder nadruk gebeurt. Praat, als de gelegenheid zich voordoet, met je kind over zijn of haar talenten. Bied aan de eerste keer mee te gaan naar een open dag. Bij keuzestress kan het helpen als je laat merken dat 'fout kiezen' mag en dat je op gemaakte keuzes kunt terugkomen. Kortom: relativeer waar nodig, maar neem het altijd serieus!'

TEKST Roy Geurs BEELD Dinan Tewarie

Van later zorg

Zijn leerlingen bezig met hun toekomst of leven ze bij de dag? Kiezen ze hun pakket bijvoorbeeld met het oog op de toekomst, of kiezen ze puur op wat ze leuk vinden? Vier leerlingen en een oud-leerling vertellen hun verhaal.

Vera en Sophie zitten allebei in de brugklas. Vera denkt soms na over later, over wat ze wil worden. 'Nu denk ik dat ik iets wil doen met dieren of iets met kinderpsychiatrie. Ik vind het woord 'later' wel heel ingewikkeld klinken. Dat is nog ver weg, als ik belasting moet gaan betalen en ik aan het werk ben. Met mijn ouders heb ik het nu wel over of ik havo of vwo ga doen na de brugklas. Wij hebben het nog niet over de toekomst.' Sophie verstaat onder 'later' het moment waarop ze klaar is met de middelbare school. Of als ze kinderen heeft. Zij wil iets gaan doen met rechten. Sophie: 'Rechten

'Eigenlijk vind ik het helemaal niet leuk om over na te denken'

lijkt mij heel interessant en breed. Misschien ga ik niet werken als advocaat of zo, maar het is altijd handig voor je werk. Soms hebben we het thuis over wat ik zou willen doen. Eigenlijk vind ik het helemaal niet leuk om over na te denken. Ik zie het later wel.' Vera en Sophie willen na de middelbare school een wereldreis maken naar Australië, Nieuw-Zeeland en Amerika.

Een studie waarmee je kans hebt op een baan

Tom zit nu in de derde klas van het gymnasium en later is voor hem als hij is afgestudeerd, gaat werken, een gezin heeft en als hij zijn eigen keuzes kan maken. 'Wat ik straks wil gaan doen, weet ik nog niet. De juiste pakketkeuze is dan ook moeilijk. Van school kregen we een lijst met studies, maar die zeggen me nog niet veel. Ik wil in elk geval een studie kiezen waarmee ik kans heb op een baan. Het grootste deel van mijn leven zal uit werken bestaan en dus is een goede keuze belangrijk.' Zijn pakketkeuze heeft hij nu gemaakt door bij zichzelf na te gaan wat hij leuk vindt, waar hij geld mee kan verdienen en door vragen te beantwoorden waardoor hij een beter beeld kreeg van zichzelf.

'Die studies zeggen me nog niet veel'

Biologie of taalwetenschappen?

Jim zit nu in 6 vwo. Hij is wel bezig met zijn studie, maar weet nog niet wat hij na zijn studie wil doen. 'Ik ben van de korte termijn, bij de lange termijn heb ik nog echt geen beeld. Ik kies mijn studie op wat ik leuk vind en kijk niet naar baanperspectief.' Dit in tegenstelling

tot veel van zijn klasgenoten. De meeste leerlingen kiezen een studie waarbij ze kans hebben op een baan. Jim vertelt dat het in de klas wel af en toe over later gaat. 'We hebben dit jaar veel universiteiten bezocht en dan heb je het natuurlijk met elkaar over wat je wilt gaan doen. Ik wist tot de vijfde klas zeker dat ik biologie wilde gaan studeren en dan de richting van gedragsbiologie. Dit jaar ben ik toch gaan twijfelen, nu denk ik dat het taalwetenschappen gaat worden, in Utrecht.'

'Ik ben van de korte termijn'

Toch een tussenjaar

Christie deed vorig jaar eindexamen vwo. Later is voor haar als zij haar studie heeft afgerond en werk heeft gevonden dat bij haar studie en interesses past. Zij ziet zichzelf wel werkzaam in de politiek. Christie had grote reisplannen na haar vwo-examen. Ze wilde vrijwilligerswerk gaan doen in Zuid-Afrika, maar ze kwam er net voor de zomer toch achter dat ze liever wilde gaan studeren. Ze had zich alleen niet ingeschreven voor een studie en kon zich niet meer aanmelden bij een universiteit.

'Geen verspild jaar'

Christie werkt nu veel, heeft haar rijbewijs gehaald, ontdekte haar droomstudie en komt er nu steeds meer achter waar haar hart ligt. 'Al met al, geen verspild jaar!' Volgend jaar start ze met de studie IRIO, Internationale Betrekkingen en Internationale Organisatie. Een interdisciplinaire studie die de vakken economie, recht en politiek combineert.

De namen van sommige leerlingen zijn op verzoek veranderd.

Meer weten?

Voor ouders en leerlingen die zich meer willen verdiepen in toekomstige studies is de website studiekeuze123.nl een aanrader. Op deze site staat veel informatie over studiemogelijkheden, open dagen en proefcolleges. Ook is er uitleg over de fixusopleidingen en studiefinanciering. Leuke weetjes als 'het aantal eerstejaars' en 'hoe leuk zijn de studentensteden (kamerhuur, kroegen en musea)', zijn er ook te vinden.

Advies van Christie

'Een tip voor leerlingen die nadenken over een tussenjaar: als je nog twijfelt over een breekjaar, meld je dan wel aan bij een studie. Afmelden kan altijd nog.'

Voorbereiden op later

Saamhorigheidsgevoel, zelfinzicht en een open communicatie zijn volgens rector Tiny Uijttewaal belangrijke ingrediënten van de voorbereiding op 'later'. Zowel voor de leerlingen als voor het Boni zelf.

'Het Bonifatius is van oudsher een school die erg van het 'samen' is'

Het interview met rector Tiny Uijttewaal vindt plaats op de dag waarop de eindexamenkandidaten hun profielwerkstuk presenteren. De centrale hal staat vol leerlingen van 5 havo en 6 vwo en ik baan me een weg naar de kamer van mevrouw Uijttewaal. Trots pakt zij de lijst van werkstukonderwerpen erbij. Nog voordat ik ook maar één vraag heb kunnen stellen, weet ik al alles over hoe wijs de leerlingen aan het eind van hun schoolcarrière zijn en hoe zij hun weg zullen gaan vervolgen na het Boni. Maar hoe doet het Boni dat eigenlijk, dat voorbereiden op de toekomst? En hoe bereidt het Boni zichzelf voor op de toekomst? 'Het inspelen op de veranderingen in de maatschappij is altijd een uitdaging,' zegt Tiny Uijttewaal. 'Wat je nu ziet, is een trend naar meer individualisme in de samenleving. Het Bonifatius is van oudsher een school die juist heel erg van het 'samen' is. Dat zie je al aan hoe de leerlingen in de onderbouw in klas-senverband bij elkaar zitten en hoe er een groepsgevoel wordt gecreëerd door allerlei (mentor)activiteiten. Maar je merkt het ook aan hoe bijvoorbeeld leerlingen in de bovenbouw samen schoolfeesten organiseren of hoe ze de Boni-actie vormgeven. En natuurlijk ook aan hoe er wordt samengewerkt aan presentaties en werkstukken.'

'Juist de verschillen tussen mensen leiden tot meerwaarde in de samenwerking'

Open communicatie

Dat saamhorigheidsgevoel ontstaat niet vanzelf, maar wordt ook aangemoedigd door de school. Tiny Uijttewaal: 'Zoiets als het brugklaskamp creëert al snel een gevoel van saamhorigheid onder de leerlingen. Maar je creëert ook verbondenheid onder de leerlingen door samen stil te staan bij belangrijke momenten als eindexamens, kerst of andere feestdagen. De mooie en verdrietige dingen van het leven, de bijzondere momenten, daar moet je bij stilstaan en die moet je vieren. Dat is al lang onze traditie.' Het saamhorigheidsgevoel heeft volgens Tiny Uijttewaal ook juist te maken met 'later': 'In een samenleving waarvan de diversiteit alleen maar toeneemt, is het van belang dat we onze jeugd leren om open te staan voor mensen met andere achtergronden. We moeten voorkomen dat de verschillen ons uit elkaar drijven. Anders is niet erg, het is mooier. Juist de verschillen tussen mensen leiden tot meerwaarde in de samenwerking. Daarom zijn wij ook blij dat wij een school zijn met leerlingen met verschillende achtergronden. We willen een open communicatie houden. Als leerlingen straks de arbeidsmarkt op gaan, hebben zij ook te maken met mensen met verschillende achtergronden. De samenleving is nu totaal anders dan in de tijd waarin het Boni is begonnen en waarin tradities zijn

'Inspelen op de veranderingen in de maatschappij is altijd een uitdaging'

de cognitieve vaardigheden van belang, maar is er ook aandacht voor de sterktes en zwaktes van een leerling. Dat gebeurt bijvoorbeeld in de OSB-uren (Oriëntatie Studie en Beroep), in mentorlessen en talenturen. Het zou natuurlijk ideaal zijn als deze vaardigheden een integraal onderdeel van het programma zouden zijn. Dat is een mooie ambitie voor de toekomst.'

Kwaliteit, diversiteit en verbondenheid

Hoe bereidt het Boni zich eigenlijk zelf voor op haar eigen toekomst? Hoe houdt het de mooie positie in het Utrechtse middelbare schoollandschap vast? Tiny Uijttewaal: 'Gelukkig verkeren wij in de prettige positie dat wij altijd veel aanbod krijgen van goed gekwalificeerde medewerkers. Dat komt ook doordat wij een opleidingsschool zijn. Kwaliteit bieden, dat is een van onze drie pijlers. De andere twee zijn diversiteit en verbondenheid, waar wij het zojuist uitgebreid over hadden. Over vijf jaar bestaat het Boni honderd jaar. Dan zijn we nog steeds een sterke schoolgemeenschap waar veel leerlingen en medewerkers zich thuis voelen en van waaruit leerlingen een stevige bagage meenemen om hun weg te vinden in de maatschappij.' Tiny Uijttewaal denkt dat het Boni zich kan blijven onderscheiden door de overtuigingen die ze op school hebben. 'Het is fijn als je weet vanuit welke overtuiging je iets doet. We leren onze leerlingen om interesse te hebben in de overtuiging van de ander, want dan kun je die ander ook begrijpen en kun je de dialoog openhouden. Dat is hoe wij het 'later' van onze leerlingen zien, en ook ons eigen 'later'.' Tiny Uijttewaal kijkt nog één keer naar het lijstje waarop de onderwerpen van de werkstukken staan genoemd en lacht. 'Wat hebben wij toch veel geweldige en zelfstandige leerlingen. Als bruggertjes komen ze binnen en nu zijn ze bijna volwassen.'

ontstaan. En toch willen wij de leerlingen vanuit deze traditie op dit later voorbereiden.'

Zelfinzicht, minstens zo belangrijk voor later

Natuurlijk zijn er ook nog andere ontwikkelingen in de maatschappij waarop het Boni inspeelt. 'Zo maken we nu meer gebruik van iPads, maar die zullen wel altijd een hulpmiddel blijven naast het lesmateriaal dat er al is. Verder zijn vaardigheden als presenteren en organiseren van steeds groter belang voor de toekomst van de leerlingen. Er wordt op school dan ook meer aandacht besteed aan de zogenaamde executieve functies: zelfinzicht, zelfregulatie, planning. Maar ook: hoe luister je naar elkaar. Het is van belang dat leerlingen leren om de juiste keuzes te maken. Dus zijn op het Boni niet alleen

Voor je het weet is het 'later'

Voor de meeste leerlingen op de middelbare school klinkt 'later' nog ver weg, maar voor hun ouders ligt dat anders. Naarmate de schooljaren klimmen, zijn ze intensiever bezig met de toekomst van hun kinderen.

Veel ouders van onderbouwleerlingen zeggen hetzelfde: later is nog ver weg. Laat mijn kind eerst dit schooljaar maar halen, dan zien we wel verder. Maar er zijn ook ouders en leerlingen die het pad al helemaal uitgestippeld hebben. Ook Herbert en zijn zoon (4 vwo) zijn erg met de toekomst bezig. Herbert: 'De meeste kinderen weten wat ze willen gaan studeren en voor welke baan ze gaan. Mijn zoon wordt patholoog-anatoom. Geen idee hoe hij aan dat idee komt; niemand in de familie doet zoiets specialistisch. Waarschijnlijk gezien bij één of andere tv-serie. Maar het is heel prettig dat hij nu al weet wat hij wil. Het niveau is helder en ook het vakkenpakket. Welke studie erbij hoort, heeft hij ook op een rij: geneeskunde aan de universiteit. Wat ik nog wel zou willen weten, is of er later voldoende werk in is. Maar voor artsen is er altijd een baan, lijkt mij. Dus we stimuleren hem enorm om deze droom te blijven najagen.'

'Een grachtenpand met een Fiat 500 voor de deur lijkt haar wel wat'

ik stiekem heel fijn. Er zijn niet zo veel meiden die die richting kiezen, dus sowieso meer kans op een goede baan, dacht ik. Maar momenteel gaan de talen veel beter. Dus, we laten het rusten, we willen geen druk opleggen. Mijn dochter heeft het wel over in Amsterdam wonen in een grachtenpand met een Fiat 500 voor de deur. Als de tijd rijp is, gaan we wel benadrukken dat een goed betaalde baan dan wel noodzakelijk is.'

Keuzestress

In sommige gezinnen speelt 'later' dus al vroeg, bij andere is het geen issue. Maar op een bepaald moment moeten er toch knopen worden doorgehakt. Frédérique heeft een zoon in de eindexamenklas en een dochter in 4 havo. Bij haar thuis gaat het regelmatig over de toekomst. Frédérique: 'Het maakt ons nerveus. Jongeren moeten zich vroeg aanmelden bij een vervolgstudie en mijn zoon weet het echt niet. Als hij in mei zijn examenpapieretje heeft gehaald, gaat hij fulltime werken in de sportschool en een tussenjaar nemen. Wij zijn daar eigenlijk niet voor, want gaat hij dan ooit nog studeren? Maar we willen

'Het maakt ons nerveus. Mijn zoon doet nu eindexamen en weet het echt niet'

hem ook geen studie opdringen. Bovendien hebben we gelezen dat een tussenjaar juist tot betere keuzes leidt. Ook mijn dochter begint de laatste tijd regelmatig over een "breekjaar". Om te reizen, de wereld te zien, veel te beleven en mensen te ontmoeten. Maar zij is net 16 als ze klaar is. Al die keuzes en mogelijkheden. Ik vind het lastig. En mijn kinderen ook.'

* De namen van sommige leerlingen zijn op verzoek veranderd

TEKST Monique de Vos BEELD Ellen van Rooden

De Open Dag

Op zaterdag 28 januari namen kinderen uit groep 7 en 8 van de basisschool tijdens de Open Dag een kijkje op het Boni. De meesten samen met hun nieuwsgierige ouders. Wordt dit de school van hun keuze?

De Open Dag is een van de vaste onderdelen voor kennismaking met de school. Er is ook een aparte informatieavond voor ouders, een open lesmiddag voor havo/vwo en een gymnasiummiddag. Ilse van Koppen, afdelingsleider Brugklas, vertelt hoe het Boni zich tijdens de Open Dag presenteert.

Meer dan goed onderwijs

'We vinden het belangrijk dat kinderen tijdens de Open Dag kunnen kennismaken met de verschillende vakken. Maar we willen ook laten zien dat het Boni meer biedt dan goed onderwijs. Dat je je buiten de lessen om ook kunt ontwikkelen op cultureel vlak, en dat er mogelijkheden zijn voor extra intellectuele uitdaging. Verder willen we meegeven dat dit een school is waar we stimuleren dat je als mens groeit en verantwoordelijkheid leert dragen. Juist in deze tijd is het belangrijk dat daar aandacht voor is.'

Trots op hulp van leerlingen

Elk jaar wordt de Open Dag gedragen door leerlingen die vragen van bezoekers beantwoorden en ze rondleiden door de school. Ze zijn te herkennen aan de licht-

blauwe T-shirtjes. 'Het enthousiasme van die kinderen, de trots waarmee ze door de school lopen, dat vind ik zo mooi om te zien! Het geeft aan dat ze het hier naar hun zin hebben. Natuurlijk hoop ik dat bezoekers dit tijdens de Open Dag oppikken en ze daardoor een positieve indruk van de school krijgen.'

Wafels in de kantine

Vaste traditie tijdens de Open Dag is dat leerlingen in de kantine wafels bakken. 'Ik hoorde van een ouder dat de kantine voelde als een gezellige huiskamer. Ik vind dat een compliment. Sfeer is op school, en zeker tijdens een Open Dag, heel belangrijk. Tijdens de Open Dag werken we echt samen, collega's en leerlingen. We zetten er met elkaar de schouders onder. Een mooi voorbeeld hiervan is ook de gymnasiummiddag. Leerlingen uit de vijfde klas leiden dan rond en vertellen over hun ervaringen op onze school. Ze doen het graag en het is toch anders dan een docent die vertelt.'

'En nu is het afwachten. Spannend!'

De Open Dag werd dit jaar weer drukbezocht. 'Als school hebben we er ook dit jaar weer alles aan gedaan om ons goed te presenteren. En nu is het afwachten hoeveel nieuwe leerlingen zich aanmelden. Dat vind ik elk jaar heel spannend.' Voor de kinderen en hun ouders begint het wikken en wegen. Wie wel wat wijsheid kan gebruiken, bezoekt tijdens de Open Dag de Heilige Bonifatius in het hoofdgebouw. Onder zijn standbeeld hing een poster met de tekst: 'Steek een kaarsje op voor een geslaagde schoolkeus.' Dat motto indachtig, wens de school iedereen veel succes!

TEKST Marjan Scheffer BEELD Dinan Tewarie

Geschiedenis

Ze verscheen ooit als Napoleon op school, deed als Marie-Antoinette aan 'levende geschiedenis' op de Open Dag, leert veel van leerlingen, is pas 28 en geeft al vier jaar les: Michelle Rouwet.

Wilde je altijd docent worden?

'Nee. Ik ben per toeval in het onderwijs terechtgekomen. Tijdens mijn studie geschiedenis had ik een bijbaan waarin ik workshops over verkeersveiligheid gaf op scholen. De dynamische interactie met de leerlingen vond ik zo fantastisch dat ik een master erbij ben gaan doen om les te mogen geven. Tijdens die master ging ik stagelopen bij het Boni en kon daarna blijven.'

Ging die stage meteen goed?

'Niet echt. Het was een 4 havo-klas en daar vlogen de pakken Optimel door het lokaal. In het begin zat ik 's avonds huilend op mijn studentenkamer. In een poging grip op het proces te krijgen, ben ik ze gaan filmen, zodat ik thuis kon terugkijken wat ik verkeerd deed. Het gekke was dat het me eigenlijk wel meeviel toen ik terugkeek. In mijn hoofd was het veel groter geworden dan het in werkelijkheid was. Ik heb de leerlingen gevraagd wat ik beter kon doen. Het bleek dat de lessen wel oké waren, maar ze vonden dat ik meer moest lachen, niet de strenge juf moest spelen, maar mezelf moest zijn. Ze zagen wel potentie.'

Je staat bekend om je verkleedpartijen. Hoe is dat ontstaan?

'Ik ben daar ooit mee begonnen in een 4 vwo-klas. Ik had nog geen echte band met ze. Ze deden wel wat ik zei, maar er was geen connectie. Daardoor leerden ze ook minder goed. Na een dramatisch slecht gemaakte toets zei ik: 'Als jullie de tweede toets goed maken, kom ik verkleed als prinses naar school.' Voor die tweede toets hadden ze allemaal héél goed geleerd natuurlijk. Dus ik kwam verkleed naar school. De leerlingen waren compleet verrast. Ze hadden nooit gedacht

dat ik het écht zou doen. De andere klassen zeiden daarna: 'Wat ga je dan voor ons doen, als wij een goede toets maken?' 'Dat mogen jullie zeggen,' zei ik. Inmiddels ben ik al een keer verkleed gegaan als man – compleet met snor – en een keer als Napoleon.

Als Napoleon

Michelle als Marie-Antoinette tijdens de Open Dag

Ik blijf dan de hele les *in character*. Als ik zelf zo les had gehad, was ik dat nooit vergeten!

Wat vind je leuk aan lesgeven?

'Leerlingen zijn spiegels voor mij. Ze laten me heel goed zien waar ik kan groeien. Ze zijn ongeremder dan volwassenen en denken zwart-wit, maar ze zijn soms ook heel wijs en kunnen je de ogen openen. De Boni-leerlingen geven me veel levensvreugde, ik kan echt lol met ze hebben. Ze leren me ook kritisch naar mezelf te kijken. Ik vraag soms wat beter kan – dat doe ik met een vragenlijst die ze anoniem kunnen invullen – en dan geven ze eerlijk antwoord. De uitkomsten zijn niet eenduidig: wat de een wil, vindt de ander soms een slecht idee. Maar we willen op het Boni steeds meer maatwerk leveren, dus ik houd alle wensen wel bij.'

'Leerlingen zijn spiegels voor mij. Ze laten me heel goed zien waar ik kan groeien'

Wat willen leerlingen dan bijvoorbeeld anders?

'Sommige vwo-leerlingen – vaak meisjes – willen meer huiswerk uit het werkboek doen. Ik vind dat het werkboek niet altijd goed toewerkt naar de toetsen, daarom maak ik

eigen opdrachten die ze in de les maken. Er wordt namelijk veel tijd verlummeld met achterover hangen als de docent aan het woord is. Ik wil graag dat leerlingen de lestijd zo efficiënt mogelijk benutten met doelgerichte opdrachten. Hierdoor krijgen ze niet tot nauwelijks huiswerk mee en kunnen ze thuis met vrienden afspreken of sporten. Ze zitten al 6 uur per dag school. De meeste jongens vinden het al lang best dat ze weinig huiswerk hebben, en in de les maken ze die opdrachten tenminste ook echt. De resultaten blijven niet achter, dus het werkt.'

Hoe houd je ze gemotiveerd?

'Als je echt contact met ze maakt. Als een leerling denkt: ik ben in goede handen, gaat-ie ook voor je werken. Belonen werkt bij mij goed omdat ik van nature niet zo streng ben. Als je nep-boos bent, prikken ze door je heen. Dat wil niet zeggen dat ik nooit kwaad word. Als leerlingen hun afspraken niet nakomen, kan ik echt woest worden. Daar schrikken ze erg van, want als je nooit boos wordt, maakt het diepe indruk als je eens wél nijdig bent. Verder ben ik ook heel fel als het op pesten aankomt. Als ze een leraar te grazen nemen omdat die nog niet stevig in zijn schoenen staat, spreek ik ze daar echt op aan. "Zo ga ik ook niet met jullie om," zeg ik dan. Behandel de ander zoals je zelf graag behandeld wilt worden, is mijn basisregel.'

Zelfsturend leren of juist met een leraar?

'De docent is heel belangrijk, dat is de spil in het geheel, maar ik vind wel dat het minder zenden-ontvangen moet zijn. Leerlingen moeten minder achteroverleunen en zich actief inzetten, samen met de docent. Misschien moeten we daarvoor wel meer ruimte geven aan wat ze zelf willen leren. Natuurlijk, een paar kernvakken zijn onmisbaar: Engels, Nederlands, wiskunde. Maar het systeem kan een stuk breder. Vaardigheden als analyseren, schrijven, presenteren en samenwerken zijn ook heel belangrijk. Het maakt niet uit met welk vak je dat oefent. Feiten kun je opzoeken, vaardigheden niet.'

Wat wil je ze meegeven, wat vind je het allerbelangrijkste?

'Dat ze vooral dicht bij zichzelf blijven en dat ze in de toekomst de beste versie van zichzelf worden. Dat ze zich niet te veel vergelijken met anderen. Veel leerlingen zijn

'Als een leerling denkt: ik ben in goede handen, gaat-ie ook voor je werken'

gefocusd op succes, trots, eer, geld. Als dat je doel is, wordt het leven pittig, want velen van ons gaan dat niet halen. Maar je moet niet stoppen met dromen. Ik hoop alleen dat ze ook kunnen dromen van kleine dingen. En dat ze gelukkig worden.'

We leven in barre tijden, betrek je dat bij de lessen?

'Zeker. Leerlingen maken zich zorgen over de toekomst, over een Derde Wereldoorlog, over kernwapens. Dat piekeren houd je niet tegen, maar je hebt er niets aan. Je moet je afvragen: kunnen wij er iets aan doen? Zo ja, doe dat, zo nee, laat het los. Houd interesse in elkaar, in alle culturen. Zorg dat we een groep blijven op school. Op het Boni zit echt iedereen door elkaar. Natuurlijk zoeken leerlingen andere leerlingen op waarmee ze zich verbonden voelen, maar het is geen barrière voor samenwerken. Je kunt de wereld niet in een dag veranderen. Dus leef je leven en probeer goed te doen.'

BOB richt de spotlights op een plek in of om het schoolgebouw

Dit 'hoekje' van het Boni is echt het domein van de leerlingen. De fietsenkelder. Natuurlijk, ook sommige docenten stallen er hun fiets. Maar zij blijven niet hangen of kletsen in die donkere ingewanden van het gebouw. Of toch wel?

'Ook voor mij is de fietsenkelder een dierbare plek geworden', vertelt teken-docente Bernadette Herber. Sinds een jaar of tien worden er door leerlingen muurschilderingen aangebracht en dat geeft een heel bijzondere sfeer aan de oorspronkelijk saaie ruimte.

Het begon met Atelier306 (een buitenschoolse activiteit voor vierdeklassers die willen blijven tekenen en schilderen, red.), dat als thema de graffiti-artiest Banksy had. In Banksy-stijl verwerkte bijvoorbeeld één van de leerlingen de afkorting RAF, die ooit eens op de muur was gespoten, in een muurschildering van een giRAFFE.

Sindsdien komen er jaarlijks nieuwe muurschilderingen bij. Dit schooljaar werkten leerlingen van 2 gym, samen met Herber en muziekdocente Christel Lekkerkerker, aan een muurschildering gebaseerd op het nummer *Viva la Vida* van Coldplay. De muziekgroep en de percussiegroep maakten van deze melodie een nieuwe compositie die op de muur werd getekend. In elke muzieknoot spoten de leerlingen uit de tekenklas een portret van zichzelf: een hoog contrast portret dat ze zelf hebben gemaakt, bewerkt en gesneden uit een sjabloon.

Herber: 'Een deel van de leerlingen heeft gekozen voor tekenen, een deel voor muziek. Samen hebben ze dit kunstwerk voorbereid en gemaakt. Op de dag dat het af was, hebben ze het feestelijk onthuld met een muziekoftreden waarin *Viva la Vida* werd gespeeld en een zelfgeschreven verhaal werd voorgelezen.'

Het is heel fijn dat de muurschilderingen die door de jaren heen zijn aangebracht, respectvol worden behandeld. Er is er geen een beklad of beschadigd. 'Iedereen vindt het bijzonder. En de kelder blijft het domein van de leerlingen. In het begin werd er wel gevraagd: Juf, je gaat het hier toch niet te mooi maken? Dit is ónze plek!'

Kunst in de kelder

TEKST Mark Westbeek BEELD Rudi Knoef

uit de ouderraad

Vandaag zat ik in de auto na te denken over het thema 'later' en hoe ik hier woorden aan zou geven. Een paar minuten later hoorde ik een reclamespotje over dit thema. Over hoe ouders een keuze maakten voor de school van hun kind en dat je nooit helemaal zeker weet of je de juiste keuze hebt gemaakt. Uiteindelijk bleek het te gaan over uitvaartverzekeringen waar je niet vroeg genoeg aan kon denken en een keuze voor kon maken...

Onze oudste doet dit jaar eindexamen. Haar 'later' komt nu snel dichterbij. Vorige week deed ze decentrale selectie voor geneeskunde, met een krappe 1 op 3 kans om haar droom voor later – arts worden – te realiseren. Welke keuzes moet ze maken? Kiest ze voor een universiteit waar haar kansen groter zijn, of kiest ze voor een plek waar ze zich fijn voelt? Keuzes die effect zullen hebben op haar toekomst.

Hoe maak je als pubers je keuzes, zodat je later dat werk kunt doen waar je blij van wordt? Onze middelste gaat dit jaar in 4 vwo haar definitieve pakket kiezen. Ook dit is al voorsorteren op later. Door het maken van bepaalde keuzes horen een aantal studies immers niet meer tot de mogelijkheden. Hoe focus je hierop? Vanuit de gedachte aan later? Of kijk je waar je nu goed in bent en welke vakken je leuk vindt?

Denken wij als ouders ook weleens aan later? Is het regelen van je uitvaartverzekering bezig zijn met later? Of maakt het ouder worden en de zorg voor dierbare ouderen om ons heen dat we ook gaan nadenken over later? Eigenlijk leven wij nu ons jeug.di.ge 'later'. Hoeveel last hebben we gehad van de keuzes die we vroeger maakten? Hoe zijn we omgegaan met teleurstellingen? En in wat voor banen zijn we terechtgekomen? Vast niet altijd de meest logische, gekeken naar onze studies. Later is misschien wel zoals Harrie Jekkers het schetst: 'Je moet vliegen in je dromen om later van de grond te komen.'

Margina van Ommeren
Voorzitter ouderraad Boni

Agenda Ouderraad

- 5 april Thema-avond
- 18 april Koffie en thee schenken op de ouderavond
- 8 mei MR-vergadering
- 30 mei OR-vergadering
- 3 juli MR-vergadering
- 4 juli Diploma-uitreiking 6 vwo
- 5 juli Diploma-uitreiking 5 havo

redactieleden gezocht

De BOB-redactie is op zoek naar meer redactieleden. Anne Havelaar die jarenlang redacteur en eindredacteur van de BOB was, gaat ons helaas verlaten. Stap jij in haar schoenen als redacteur? Doe mee! Het is een leuke manier om betrokken te zijn bij de school van je kinderen. En vele handen maken licht werk. Mail voor meer informatie of om je aan te melden naar:

redactiebob@boni.nl.

Het Boni OuderBulletin is een uitgave van de ouderraad. Het full colour magazine wordt speciaal gemaakt voor (aanstaande) Boni-ouders en verschijnt drie keer per jaar. Aan de hand van interviews en artikelen geeft het achtergrondinformatie, verdieping, en inzicht in zaken die je kinderen je niet vertellen.

BONI
ST. BONIFATIUS COLLEGE

colofon

Het BoniOuderBulletin is een uitgave van de oudervereniging van het St. Bonifatiuscollege en verschijnt drie keer per jaar. Het wordt aan de leerlingen mee naar huis gegeven en is als pdf te lezen op de website.

www.facebook.com/BoniOuderBulletin
E-mail: redactiebob@boni.nl

ouderraad

Vanuit de oudervereniging, waarvan alle ouders automatisch lid zijn, wordt elk schooljaar een ouderraad samengesteld.

Op de schoolwebsite heeft de ouderraad zijn eigen pagina, waar agenda, notulen van de ALV en het jaarverslag zijn te downloaden. www.boni.nl

DAGELIJKS BESTUUR OUDERRAAD

Margina van Ommeren, voorzitter
Monique van Deelen, penningmeester
Corine Tiebosch-Bont, secretaris
E-mail: ouderraad@boni.nl

REDACTIE BOB

Evelien Baljet
Margot Bouwens (hoofdredacteur)
Roy Geurs
Anne Havelaar (eindredacteur)
Gerard Janssen
Annelies Kant
Karin Merkus
Marjan Scheffer
Marian Venemans
Monique de Vos (eindredacteur)
Mark Westbeek
Agnes Zandvliet

VORMGEVING

Ellen van Rooden
jooZt Mattheij (techniek)

FOTOGRAFIE

Dinan Twarie
Ellen van Rooden

DRUKWERK

Drukkerij Libertas, Utrecht